

तालुक्कर पुऱ्यां। तलुक्कर्गे गौत्रापल्यं गर्गा० यज्। तलुक्कर्गे रपल्ये स्थियां लोहि० एक षिच्चात् डीष्। तालुक्करायां।

तालुजिह्वा पुंखी तालु एव जिह्वा यस्य । १कुम्भीरे हेम० ।
तस्य जिह्वामूल्यत्वे एपि तालुनैव रसास्थादनात्तथात्वम् ।
स्थियां टाप् ।

तालुपाक पु० सुशुलोके तालुगते रोगभेदे ।

तालुगतासु गलशुगिङ्का त्रन्त्वेत्यऽप्नो भांसकच्च-
योऽर्दुं भांससङ्घातस्तालुपुण्डुट्सालुशेषस्तालुपाक
इति । “स्तेषाह्वग्यां तालुमलात्प्रदत्तो दीर्घः शोफो
ध्यातवस्तिप्रकाशः । त्वष्णाकासञ्चालक्त् सम्बद्धो व्याधि-
वैद्यैः कण्ठशुण्डीति नाम्ना । शोफः स्थूलस्तोददाह्य-
याकी प्रागुक्ताभ्यां तु शिङ्केरी भता तु । शोफः स्तब्धो
लोहितस्तालुदेशे रक्ताज्ञेयः सोऽप्नु षोरुग्ज्वराद्यः ।
ज्वर्मोत्सन्नोऽवेदनोऽशीघ्रजन्मा रक्तो ज्ञेयः कच्छः
स्तेषाणा स्थात् । पद्माकारं तालुभ्यो तु शोफः विद्या-
इक्तादवृद्धं प्रोत्तिलङ्घम् । इदं भांसं स्तेषाणा नीरु-
जच्च ताल्वन्तस्य भांससङ्घातमाङ्गः । नीरुक स्थायी कोल-
सावः कफात्स्यान्मेदोयुक्तात्पुण्डुट्सालुदेशे । शोफोऽ-
त्यर्थं दीर्घते चापि तालु श्वासो वातात्तालुशेषः
स पित्तात् । पित्तं कुर्यात्वाकमर्याद्योरं तालुन्येन
तालुपाकं वटनि” तेषां लक्षणान्यक्तानि । [दृश्यम्]

तालुपुप्पुट पु० सुश्रुतोक्ते तालुगतरोगमेदे तालुपाकशब्दे
तालुश्रीष पु० सुश्रुतोक्ते तालुरोगमेदे तालुपाकशब्दे वस्यम् ।
तालर पु० च० तल-बा० जर । आवत्ते हैमच० ।

तालूषक न० तल-वा० ज्ञप्तक । तालुनि । “चक्रतालूधके
ओणीफलके च विनिर्दिशेत्” याज्ञ० “तालूषकं ककु
दम्” सित्रा० ।

तावका विष्टवेदम् युग्महृ+अथ एकवचने तवकाद्वेशः । त्वत्-
सम्बन्धिनि स्थियां डीप । “स्वर्गं तज्जे तावकेभ्यो
रथेभ्यः” ऋ० ११४११४ । “तपः क वत्सः । क च
तावकं वपः” कसां । [त्वत्सम्बन्धिनि ।

तावकीन विं तवेदम् युष्मद्+खञ् एकवने तवकादेशः ।
 तावच्छस् अब्द० तावत्+संख्यासंज्ञत्वात् वीप् सार्थै+शस् ।
 तावत्प्रकारे “यावच्छो वै रसः सिन्हस्य त्वदा

तावत् अव्यं तहु+बा० डावत् । १साकल्ये २अवघाँै ३माने
४अवधारणे अभरः ५ प्रशंसायामि ६पञ्चान्ते शब्दरत्नां०

“भर्तीपि तावत् क्रथकौशिकानाम्” रघुः तावत् तदेत्यर्थं । साकल्ये “तावत्प्रकीर्णभिनवोपचारम्” आवधौ “बलम् न सम्भावित एव तावत्” रघुः “तावत् आलोकमार्ग-प्राप्निपर्यन्तम्” महिं । मानार्थे “त्वमेव तावत् परिचिन्तय स्वयम्” कुमा० तावत् इति मानार्थे “यावन्नात्र विचारणीयं तावन्नात्रभित्यर्थः” महिं । अवधारणे “इन्द्रप्रस्थगमस्तावत् कारि मा सन्तु चेदयः” माघः । “मा कारि तावत् न क्रियतामेवेत्यर्थः” महिं । तत्-परिमाणस्य तद्वृत्तपृष्ठे “आ सर्वनाम्नः” पा० आ० १०८८५-परिमाणविशिष्टे त्रिं । “यावानर्थं उद्दपाने सर्वतः संज्ञुतोदके । तावान् सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः” गीता “जस्य द्वीपोर्जयं तावत्प्रमाणविस्तारस्तावता चीरोदधिना वेष्टितः” भाग० ५०२१२ । क्रियाविशेषणस्ये न० । “पुरोऽस्य यावन्न भुवि व्यलीयत । गिरेस्तडित्यानिव तावदुच्चकैः” माघः । द्वियां डीपुं “यावती संभवेद्दुत्तिस्यावती दातुमहर्ति” मनुः । अस्य वत्वन्तत्वात् संख्यावत् कार्यं तावच्छः ता-वसकः तावतिकः ।

तावतिक लिं तावता क्रीतः संख्यात्वात् कन् “वतोरिङ्
वा” पाठं वा इट् । तत्परिचयता क्रीते । पच्चे इडभावे
तावत् क तवार्थे ।

तावतिथि त्रिं तावतां पूरणः छट् । “वतोरिथुक्” पा०
इथुक् । तावतां पूरणे । ‘‘यावत् सामिधेन बेदेदमहं
ताविथेन वज्जीयोति’’ काल्या० छौ० ३।१।६ ।

ताविष षुण् “तवेर्णिद्वा” उखाऽटिष्ठृ । स्वर्गादौ तविषशब्दार्थे
तविषशब्दे इष्टस्मि ।

तावुरि पु. द्विराशौ कौर्पश्वदे २२७८ ए० देशम् ।
 तासुन पु. तस-बा० उनण् । श्रवणक्ते । तस्येदम् अण् ।
 तासुन तत्सम्बन्धनि स्थियां डोप । “चुञ्जकाशतासुन्यो
 रसना:” ज्यो० त० गोमिलः । “चुञ्जः शरः तासुनः
 श्रवणस्तद्वया रसना मेखला तासुनी” ।

ति अव्यं इति+वेदे पृष्ठोऽ। इतिशब्दार्थैऽ। “स होवाचा-
स्त्रीह प्रायश्चित्तिरित्यस्तीति का ति पिता ते वेदेति”

तिक गतौ भ्वा० आत्म० सक० सेट॑ । तेकते अतेकिष्ठ छर्दित्
णिच्च अतितेकत् त । तितेको । [अतेकीतु० । तितेक ।
तिक आखलन्ते॒ बघे॒ च भ्वा० पर० सक० सेट॑ । तिलोति॒